

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
DOTYCZĄCA PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
terenu w rejonie ul. R.TRAUGUTTA w Gnieźnie.**

Autor opracowania:

mgr Magdalena Drabent

Poznań, marzec 2019 r./lipiec 2019 r.

NINIEJSZA PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO UWZGLĘDNIŁA ZMIANY W PROJEKCIE MPZP WPROWADZONE W WYNIKU
DOKONANYCH UZGODNIEŃ I UZYSKANYCH OPINII

Spis treści

I. WSTĘP	4
1. Podstawy formalno-prawne opracowania	4
2. Cele i zakres opracowania	4
3. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy	5
4. Źródła informacji wykorzystane w opracowaniu	5
II. OCENA AKTUALNEGO STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA	8
1. Położenie obszaru badań	8
1.1 Położenie w strukturze funkcjonalno-przestrzennej gminy	8
1.2 Położenie geograficzne	8
1.3 Położenie w lokalnym i ponadlokalnym systemie powiązań przyrodniczych	8
2. Aktualny stan zagospodarowania i użytkowania terenu	9
3. Charakterystyka fizjograficzna terenu	9
3.1. Rzeźba terenu i geomorfologia	9
3.2. Budowa geologiczna i litologia	10
3.3. Surowce naturalne	10
3.4. Wody powierzchniowe	10
3.5. Wody podziemne	10
3.6. Warunki glebowe	11
3.7. Szata roślinna i fauna	11
3.8. Klimat lokalny	11
4. Wartości kulturowe	12
5. Ochrona prawna zasobów przyrodniczych i walorów krajobrazowych	12
6. Stan, jakość i zagrożenia środowiska przyrodniczego	13
6.1. Zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego	13
6.2. Zagrożenie klimatu akustycznego	14
6.3. Degradacja środowiska wodnego	14
6.4. Pola elektromagnetyczne	14
III. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI PROJEKTU PLANU, JEGO GŁÓWNYCH CELACH I POWIĄZANIACH	14
1. Cele projektu planu miejscowego	14
2. Ustalenia projektu planu miejscowego	15
3. Powiązanie ustaleń projektu planu miejscowego z innymi dokumentami	16
4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu miejscowego	16
IV. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO	17
V. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM I KRAJOWYM	17
VI. PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIE USTALEŃ PROJEKTU MPZP NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA	20
1. Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne i klimat lokalny	20
2. Emitowanie hałasu	22
3. Oddziaływanie na krajobraz, szatę roślinną i różnorodność biologiczną	23
4. Oddziaływanie na rzeźbę terenu, powierzchnię ziemi i glebę	24
5. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne	25
6. Oddziaływanie na faunę	26
7. Oddziaływanie na zasoby naturalne	27

8. Emitowanie promieniowania elektromagnetycznego	27
9. Oddziaływanie na ludzi.....	28
10. Oddziaływanie na dobra materialne i dziedzictwo kulturowe.....	29
11. Oddziaływanie transgraniczne	29
VII. ROZWIĄZANIA ZAPOBIEGAJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO, W TYM ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE 30	
VIII. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA	30
IX. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	32

I. WSTĘP

1. Podstawy formalno-prawne opracowania

Konieczność sporządzania prognozy oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika przede wszystkim z zapisów:

- art. 51, ust. 1 Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- art. 17, pkt. 4 Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Prognoza jest sporządzana obowiązkowo do każdego projektu planu miejscowego lub jego zmiany, chyba że Prezydent, po uzgodnieniu z niżej wymienionymi organami uzna, iż realizacja postanowień danego dokumentu nie spowoduje znaczącego oddziaływania na środowisko. W tym miejscu należy podkreślić, że odstępienie od strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, której częścią jest prognoza oddziaływania na środowisko, w przypadku planu miejscowego może dotyczyć wyłącznie projektu planu stanowiącego niewielką modyfikację przyjętego już planu.

Następnie organ opracowujący projekt planu poddaje go wraz z prognozą opiniowaniu przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego. Organ opracowujący projekt planu bierze pod uwagę ustalenia zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko oraz opinie ww. organów, a także rozpatruje uwagi i wnioski zgłaszane z udziałem społeczeństwa.

W przedmiotowym opracowaniu wykorzystano również wymagania aktów prawnych związanych z ochroną środowiska i innych przepisów odrębnych.

2. Cele i zakres opracowania

Prognoza oddziaływania na środowisko sporządzona została dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w rejonie ul. R.TRAUGUTTA w Gnieźnie.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w niniejszej prognozie uzgodniony został, zgodnie z art. 53 Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska oraz z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym.

Do głównych celów przedmiotowego opracowania należą:

- 1) diagnoza obecnego stanu i funkcjonowania środowiska;
- 2) określenie skutków wpływu realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego, na warunki życia i zdrowia ludzi oraz dobra materialne i dobra kultury;
- 3) ocena rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych w projekcie planu;
- 4) przedstawienie możliwości rozwiązań ułtymatywnych eliminujących, bądź ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko.

Prognoza obejmuje obszar objęty projektem planu wraz z terenami pozostającymi w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji jego ustaleń.

W niniejszej dokumencie analizie i ocenie poddano projekt mpzp zawierający ustalenia realizacyjne oraz załącznik graficzny w skali 1:1000.

3. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy

Na podstawie zebranych materiałów oraz szczegółowej wizji terenowej dokonano: analizy komponentów i cech środowiska przyrodniczego, oceny prawidłowości jego funkcjonowania, oceny stanu funkcjonowania oraz charakterystyki dotychczasowego zainwestowania przedmiotowego obszaru. Wnioski wynikające z ww. analiz skonfrontowano z ustaleniami projektu mpzp oraz przepisami prawa ochrony środowiska.

Podczas prac nad prognozą wykorzystano metodę indukcyjno-opisową, polegającą na łączeniu w całość informacji o środowisku i jego funkcjonowaniu. Zastosowano również metodę porównawczą, wykorzystując wiedzę o funkcjonowaniu środowiska jako całości.

4. Źródła informacji wykorzystane w opracowaniu

Prognozę oddziaływania na środowisko dotyczącą projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w rejonie ul. R.TRAUGUTTA w Gnieźnie sporządzono w oparciu o dostępne materiały archiwalne, publikacje mapowe, literaturę oraz własne obserwacje terenowe. W opracowaniu wykorzystano następujące materiały planistyczne i kartograficzne:

- 1) Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w rejonie ul. R.TRAUGUTTA w Gnieźnie, luty 2019 r.;
- 2) Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe dla województwa wielkopolskiego, Wielkopolskie Biuro Planowania Przestrzennego, Poznań 2014 r.;
- 3) Program ochrony środowiska dla Miasta Gniezna na lata 2017 - 2020;
- 4) Mapa sytuacyjno-wysokościowa w skali 1: 1000;
- 5) Mapa hydrograficzna, w skali 1:50000;

- 6) Mapa sozologiczna, w skali 1:50000;
- 7) Mapa glebowo-rolnicza, Gniezno, arkusz nr 5;
- 8) Mapa geologiczno-gospodarcza Polski, w skali 1:50000
- 9) Mapa obszarów Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP) w Polsce wymagających szczególnej ochrony w skali 1:500000, Kleczkowski A.S., Kraków, 1990;
- 10) Szczegółowa Mapa Geologiczna Polski, w skali 1:50000, PIG, 1988;
- 11) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Gniezna.

Źródło informacji stanowiła również literatura specjalistyczna i materiały niepublikowane, wśród których wyróżnić należy:

- 1) Kaniecki A., 2002, „Komentarz do mapy hydrograficznej w skali 1:50 000”, Poznań;
- 2) Karwacka G., Kijowska J., A. Kijowski, S. Żynda, 2003, „Komentarz do mapy sozologicznej w skali 1 2 50 000”, Poznań;
- 3) „Monitoringu diagnostyczny wód podziemnych w 2015 r.”, WIOŚ, 2014, Poznań;
- 4) „Raport o stanie środowiska w Wielkopolsce w roku 2017”, WIOŚ, Biblioteka Monitoringu Środowiska, 2018, Poznań;
- 5) „Roczna ocena jakości powietrza w województwie Wielkopolskim za rok 2017”, WIOŚ, 2018, Poznań.

Akty prawne:

- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r., poz. 799, tekst jednolity),
- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405, tekst jednolity z późn. zm.),
- Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r., poz. 1073, tekst jednolity),
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 r., poz. 1614, tekst jednolity),
- Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2018 r., poz. 992, tekst jednolity),
- Ustawa z dnia 14 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminie (Dz. U. z 2017 r., poz. 1289, tekst jednolity z późn. zm.),
- Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2017 r., poz. 1566, tekst jednolity z późn. zm.),

- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112, tekst jednolity),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409),
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 71, tekst jednolity),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 listopada 2011 r. w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych oraz środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych (Dz. U. Nr 258, poz. 1549),
- Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. 2015 r., poz. 200 ze zm.),
- Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2017 r., poz. 2187, tekst jednolity),
- Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. 2015, poz. 196, z późn. zm.) ,
- Ustawa z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnej (Dz. U. Nr 106, poz. 675 z 2010 r., z późn. zm.),
- Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. WE L 327 z 22 grudnia 2000 r.),
- Uchwała Nr LIII/574/18 Rady Miasta Gniezna z dnia 25 kwietnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w rejonie ul. R.TRAUGUTTA w Gnieźnie.

II. OCENA AKTUALNEGO STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA

1. Położenie obszaru badań

1.1 Położenie w strukturze funkcjonalno-przestrzennej gminy

Analizowany obszar, dla którego sporządzany jest projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zajmuje powierzchnię około 20 ha. Położony jest w południowej części Gniezna, pomiędzy ulicami: Wrzesińską i Dzieci Wrzesińskich, w rejonie ul. R. Traugutta, Białej, Wiejskiej i Półwiejskiej.

Obowiązujące „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Gniezna” (przyjęte uchwałą Nr XV/141/2000 Rady Miasta Gniezna z dnia 11 lutego 2000 r., zmienioną następnie uchwałami Nr LIV/588/2006 z dnia 19 października 2006 r., Nr XXVII/320/2008 z dnia 29 października 2008r., Nr XXV/273/2012 z dnia 26 września 2012 r., Nr XLIX/594/2014 z dnia 29 października 2014 r. oraz Nr XXV/271/2016 Rady Miasta Gniezna z dnia 31 sierpnia 2016 r.) wskazuje na przedmiotowym obszarze kierunek rozwoju: tereny zabudowy mieszkaniowo – usługowej (MU), na niewielkim fragmencie zieleń – główne łączniki ekologiczne (ZE) oraz drogę zbiorczą (KZ).

1.2 Położenie geograficzne

Zgodnie z podziałem fizycznogeograficznym Polski J. Kondrackiego, badany teren położony jest w podprowincji Pojezierza Półdniowobałtyckiego (315), w zasięgu makroregionu Pojezierze Wielkopolskie (315.5), w mezoregionie – Równina Wrzesińska (315.55).

1.3 Położenie w lokalnym i ponadlokalnym systemie powiązań przyrodniczych

Teren objęty opracowaniem położony jest poza granicami obszarów stanowiących formy ochrony przyrody oraz poza projektowanymi obszarami tworzącymi krajowy system obszarów chronionych.

Najbliżej terenów objętych przedmiotowym projektem mpzp obszarem chronionym jest obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Pojezierze Gnieźnieńskie PLH300026, zlokalizowany w odległości około 8 km.

Na obszarze mającym znaczenie dla Wspólnoty Pojezierze Gnieźnieńskie PLH300026 występują jeziora, w których występują najlepiej zachowane w Wielkopolsce formacje podwodnych łąk ramienicowych Charetea (Gąbka, Burchardt 2006). Jeziora: Niedzięgiel,

Budziławskie, Czarne są jedynymi ostojami niektórych gatunków ramienic w skali Polski a nawet Europy. Jeziora ramienicowe stanowią aż 14,3% powierzchni Ostoi. Obszar ma ważne znaczenie dla zachowania podwodnych łąk ramienicowych w Polsce. Lasy (szczególnie kompleks Lasów Miradzkich) wchodzące w skład Ostoi cechują się także najlepiej zachowanymi w Wielkopolsce świetlistymi dąbrowami *Potentillo albae-Quercetum*. Wyróżniającym dla tego obszaru elementem szaty roślinnej są także kalcyfilne łąki o zmiennej wilgotności (trzęślicowe oraz świeże) oraz torfowiska nakredowe rozwijające się na pokładach kredy jeziornej.

2. Aktualny stan zagospodarowania i użytkowania terenu

Obszar objęty opracowaniem jest w znacznej części zagospodarowany budynkami mieszkaniowymi jednorodzinnymi oraz mieszkaniowo-usługowymi z towarzyszącymi im terenami ogrodów przydomowych. Część obszaru stanowią grunty niezagospodarowane, pokryte roślinnością spontaniczną.

Sąsiedztwo obszaru opracowania stanowią tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz tereny niezagospodarowane, a na zachód teren zielni otwartej z niewielkim zbiornikiem wodnym.

Przedmiotowy teren wyposażony jest w infrastrukturę techniczną – wodociągową, kanalizacji sanitarnej, gazociągową i elektroenergetyczną. Głównym szlakiem komunikacyjnym w omawianym rejonie jest fragment drogi krajowej nr 15 – ul. Wrzesińska – stanowiący wschodnią granicę opracowania.

3. Charakterystyka fizjograficzna terenu

3.1. Rzeźba terenu i geomorfologia

Według regionalizacji fizyczno-geograficznej J. Kondrackiego miasto Gniezno leży na obszarze mezoregionu Równina Wrzesińska, wchodzącego w skład makroregionu Pojezierze Wielkopolskie i podprowincji Pojezierza Południowobałtyckie. Pod względem geomorfologicznym analizowany teren stanowi część plejstoceńskiej formy pochodzenia lodowcowo-rzecznego – sandry.

Jak wynika z mapy sytuacyjno-wysokościowej rzeźba badanego terenu jest zróżnicowana i położony na wysokości 119-126 m n.p.m. Na omawianym terenie występuje zagłębienie terenu, co stwarza utrudnienia w realizacji zamierzeń inwestycyjnych.

Obszar objęty opracowaniem położony jest poza obszarem narażonym na procesy osuwania mas ziemnych.

3.2. Budowa geologiczna i litologia

Analizowany fragment miasta Gniezno, zgodnie z mapą sozologiczną, położony jest na gruntach antropogenicznych obszarów zabudowanych o zabudowie luźnej. Natomiast według mapy geologicznej, obszar budują w przeważającej części piaski i żwiry sandrowe, a na niewielkim fragmencie żwiry, piaski, głązy i gliny moren czołowych, zlodowacenia północnopolskiego.

3.3. Surowce naturalne

Na obszarze objętym planem nie występują udokumentowane złoża surowców naturalnych.

3.4. Wody powierzchniowe

Miasto Gniezno położone jest w całości w dorzeczu rzeki Odry, w regionie wodnym Warty. Badany teren należy do dwóch Jednolitych Części Wód Powierzchniowych:

- Nr RW600025186339 – Wełna do Lutomni (PLGW600042),
- Nr RW60001718389 – Wrześnica (PLGW600061).

Na omawianym obszarze nie występują jednak żadne ciekі oraz zbiorniki wodne. Nie występują tu również żadne rowy melioracyjne. W bliskim sąsiedztwie opracowywanego projektu planu znajduje się niewielkie Jezioro Zacisze, które obecnie uległo znacznemu zarastaniu i zamienia się w bagno.

3.5. Wody podziemne

Według Ramowej Dyrektywy Wodnej (2000/60/WE), będącej ogólnym aktem prawnym, który określa jako swój główny cel zapobieganie dalszemu pogarszaniu oraz ochronę i poprawę jakości środowiska Wodnego państw UE, analizowany obszar położony jest w zasięgu jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) nr 42 oraz 61 – pd.-wsch. fragment obszaru objętego przedmiotowym planem. Zgodnie z oceną stanu JCWPd z 2012 r. zarówno nr 42 i 61 charakteryzują się dobrym stanem ilościowym i chemicznym, ocena ryzyka niespełnienia celów środowiskowych jest niezagrażona, a ogólna ocena stanu JCWPd jest dobra.

Teren objęty analizą znajduje się w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych 143 – Subzbiornik Inowrocław – Gniezno.

Według Mapy Hydrogeologicznej arkusz Gniezno w skali 1:50 000 pierwszy poziom wód gruntowych na obszarze objętym planem występuje na głębokości około 2-3 m ppt. Te wody gruntowe, związane są z gruntami antropogenicznymi o zróżnicowanej przepuszczalności. Oznacza to, że występują tu dość dobre warunki dla zabudowy.

3.6. Warunki glebowe

Zgodnie z mapą glebowo-rolniczą obszar objęty niniejszym opracowaniem oznaczony został jako:

- kompleks żytni (żytnio-ziemniaczany) słaby oraz żytnio-lubinowy na glebach brunatnych wylugowanych i brunatnych kwaśnych, stanowiących piaski słabo gliniaste i piaski luźne,
- tereny zabudowane (o zwartej zabudowie).

Gleby pod względem bonitacyjnym zaliczono do gleb ornych słabych, mało żyznych i nieurodzajnych, należących do V i VI klasy – nieprzydatnych do celów rolniczych.

3.7. Szata roślinna i fauna

Analizowany teren nie posiada żadnych cennych, pod względem gatunkowym czy wiekowym roślin. Nie występują na nim wartościowe zadrzewienia. Szata roślinna jest uboga, zdominowana przez roślinność ruderalną, reprezentowaną przez trawy, rośliny zielne, samosiewy sosny i brzozy, a także roślinność charakterystyczną dla terenów ogrodów przydomowych.

Świat zwierząt reprezentowany jest potencjalnie jedynie przez drobne ssaki i ptaki polne występujące na okolicznych polach uprawnych oraz w przydomowych ogródkach zabudowy jednorodzinnej.

Na terenie opracowania nie stwierdzono występowania żadnych dziko występujących gatunków roślin, zwierząt lub grzybów objętych ochroną gatunkową, na mocy prawa.

3.8. Klimat lokalny

W podziale Niziny Wielkopolskiej na regiony klimatyczne A. Wosia (1994), analizowany teren znajduje się w centralnej części rozległego Regionu środkowo-polskiego. Klimat Gniezna związany jest z ogólną cyrkulacją mas powietrza napływającego głównie znad północnego Atlantyku i basenu Morza Śródziemnego. Według regionalizacji klimatycznej W. Okołowicza miasto Gniezno położone jest w granicach regionu śląsko-wielkopolskiego,

reprezentującego obszar słabnących wpływów oceanicznych i pomorskiego – o niewielkim, modyfikującym wpływie Bałtyku.

Jest to region z najsilniej w Polsce zaznaczającym się wpływem klimatycznym mas powietrza znad Atlantyku, zima jest łagodna (średnia temperatura stycznia – $-2,0^{\circ}\text{C}$ - $-0,5^{\circ}\text{C}$), z nietrwałą pokrywą śnieżną, wiosna i lato przychodzą najwcześniej w kraju, a opady są stosunkowo niewielkie – 500-600 mm.

Przeważają wiatry zachodnie. Ich udział (z szeroko pojmowanego sektora zachodniego NW-SW) wynosi blisko 45%. Zimą i wiosną zwiększa się udział wiatrów wschodnich a z kolei latem i jesienią wzrasta odsetek cisz, które stanowią wówczas około 12-17% ogółu wiatrów. Średnia ważona wiatrów zachodnich, wiejących w miesiącach zimowych sięga 5.0 m/s. Na mniej zurbanizowanych terenach, wolnych od szlaków migracji ptaków, takie prędkości wiatrów stwarzają dosyć dogodne warunki dla lokalizacji elektrowni wiatrowych. Ale latem, średnia prędkość wiatrów (bez rozbicia na kierunki) ledwo przekracza 2.5 m/s.

Badany obszar położony jest w obszarze z przewagą topoklimatu form płaskich wykorzystywanych rolniczo o przeciętnych wartościach wymiany ciepła między powierzchnią graniczną a podłożem wskutek konwencji w nocy i przeciętnych wartościach wymiany ciepła między powierzchnią graniczną a podłożem wskutek przewodzenia. Istnieje tu małe prawdopodobieństwo wystąpienia przymrozków radiacyjnych.

4. Wartości kulturowe

Na badanym terenie nie występują obiekty wpisane do rejestru zabytków. Zlokalizowane są natomiast budynki ujęte w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków, wskazane w planie do ochrony. Ponadto ochronie podlega tu również historyczny przebieg ulic Półwiejskiej, Wiejskiej powiązanych z ulicą Wrzesińską położoną poza granicami planu.

Według Archeologicznego Zdjęcia Polski nie zewidencjonowano tu stanowisk archeologicznych.

5. Ochrona prawna zasobów przyrodniczych i walorów krajobrazowych

Obszar objęty planem położony jest poza obszarami chronionymi na podstawie ustawy o ochronie przyrody.

Nie występują również żadne grunty orne ani leśne chronione przepisami Ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

6. Stan, jakość i zagrożenia środowiska przyrodniczego

6.1. Zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego

Zbiornicze zestawienie klasyfikacji dla strefy Wielkopolskiej, obejmującej miasto Gniezno, dla poszczególnych zanieczyszczeń (SO_2 , NO_2 , $\text{PM}_{2,5}$, PM_{10} , Pb, CO, As, Cd, Ni, C_6H_6 , B(a)P oraz O_3), dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych dla ochrony zdrowia, według rocznej oceny jakości powietrza za 2017 r., przedstawia tabela nr 1.

Tabela 1. Ocena jakości powietrza dla strefy wielkopolskiej w 2017 r.

SYMBOL KLASY WYNIKOWEJ DLA POSZCZEGÓLNYCH ZANIECZYSZCZEŃ POD KĄTEM OCHRONY ZDROWIA											
NO_2	SO_2	CO	C_6H_6	$\text{PM}_{2,5}$	PM_{10}	BAP	As	Cd	Ni	Pb	O_3
A	A	A	A	C	C	C	A	A	A	A	A

Źródło: „Roczna ocena jakości powietrza w województwie Wielkopolskim za rok 2017”, WIOŚ, 2018, Poznań.

Jak wynika z powyższej tabeli większość badanych zanieczyszczeń zaliczono, w trójstopniowej skali: A, B, C. Zaliczenie strefy do klasy A oznacza, że poziom poszczególnych stężeń zanieczyszczeń w strefie nie przekracza odpowiednio poziomów dopuszczalnych lub poziomów docelowych.

W strefie wielkopolskiej, do której należy obszar opracowania odnotowano przekroczenia dopuszczalnych poziomów stężeń pyłu PM_{10} , pyłu $\text{PM}_{2,5}$ oraz poziomu docelowego dla benzo(a)pirenu, co spowodowało zaliczenie tej strefy do klasy C. Przekroczenia poziomu dopuszczalnego dla pyłu PM_{10} dotyczyły tylko stężeń 24-godzinnych, natomiast nie odnotowano przekroczeń stężeń średnich dla roku. Należy podkreślić, że w okresie, do którego odnosi się przeprowadzana ocena, na stanowiskach pomiarowych pyłu PM_{10} w sezonie letnim w całej strefie nie odnotowano przekroczeń dopuszczalnego poziomu substancji. Z przebiegu rocznej serii pomiarów odczytać można wyraźną sezonową zmienność stężeń pyłu PM_{10} (wyższe w okresie zimnym, niższe w sezonie letnim). Można zatem przypuszczać, że powodem przekroczeń w sezonie grzewczym jest niska emisja z sektora komunalno-bytowego, wpływająca na wyraźne pogorszenie warunków aerosanitarnych w miastach i na terenach do nich przyległych.

Pod kątem ochrony roślin strefę wielkopolską, do której należy miasto Gniezno, oceniana dla dwutlenku siarki, tlenków azotu zaliczono do klasy A, co oznacza, że nie odnotowano przekroczenia dopuszczalnego poziomu tych substancji. Natomiast oceniana dla ozonu, ze względu na przekroczony poziom celu długoterminowego strefę zakwalifikowano dodatkowo do klasy D2.

Zaliczenie strefy do klasy C dla danego zanieczyszczenia wiąże się z koniecznością wyznaczenia obszarów przekroczeń i zakwalifikowanie strefy do opracowania programu ochrony powietrza (POP). W przypadku ozonu program naprawczy mający na celu

Prognoza oddziaływania na środowisko dotycząca projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w rejonie ul. R.TRAUGUTTA w Gnieźnie.

osiągnięcie poziomu docelowego substancji w powietrzu przygotowuje się dla tych stref, dla których jest to możliwe technicznie i uzasadnione ekonomicznie.

Wyniki powyższe nie powinny być jednak utożsamiane ze stanem jakości powietrza na obszarze całej strefy. Klasa C może oznaczać lokalny problem związany z daną substancją.

6.2. Zagrożenie klimatu akustycznego

Głównym emitorem hałasu komunikacyjnego na analizowanym obszarze są pojazdy poruszające się po drodze krajowej nr 15 (ul. Wrzesińska), stanowiąca wschodnią granicę opracowania. Jednakże ruch samochodowy odbywa się tu w granicach miasta, przy obowiązującym ograniczeniu prędkości. Jest on znacznie spowolniony, przez co oddziaływanie drogi na klimat akustyczny jest dużo mniejsze

Na analizowanym obszarze ani w jego bezpośrednim sąsiedztwie nie są zlokalizowane zakłady przemysłowe, które mogłyby wpłynąć na znaczące pogorszenie komfortu akustycznego w środowisku.

6.3. Degradacja środowiska wodnego

„Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”, zatwierdzony na posiedzeniu Rady Ministrów w dniu 18 października 2016 r. przez Prezesa Rady Ministrów ocenia, że JCWPd nr 42 i 61 (PLGW600042 i PLGW600061) charakteryzują się dobrym stanem ilościowym i chemicznym wód. Ponadto wody podziemne nie zostały tu uznane za zagrożone niespełnieniem określonych dla nich celów środowiskowych.

6.4. Pola elektromagnetyczne

Na analizowanym terenie ani w jego sąsiedztwie nie występują żadne znaczące emitery pól elektromagnetycznych.

III. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI PROJEKTU PLANU, JEGO GŁÓWNYCH CELACH I POWIĄZANIACH

1. Cele projektu planu miejscowego

Sporządzenie planu ma na celu uregulowanie zagospodarowania przestrzennego przedmiotowego obszaru, obejmującego zespół zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, w tym określenie racjonalnych możliwości uzupełnienia istniejącej tkanki zabudowy. Obecnie, teren ten nie jest pokryty obowiązującym planem miejscowym, a w związku

z toczącymi się postępowaniami o ustalenie warunków zabudowy w drodze decyzji administracyjnych, w tym również dla intensywnej zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, wzrasta potrzeba zapanowania nad procesami rozwoju przestrzennego tego terenu. Plan ustali odpowiednie ograniczenia w zakresie wskaźników i parametrów realizowanej na jego obszarze zabudowy. Jednocześnie, będzie stanowił uzupełnienie pokrycia planistycznego miasta, na styku z obszarem objętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego Osiedla Kokoszki w Gnieźnie – część A (przyjętym Uchwałą Nr XI/92/2011 Rady Miasta Gniezna z dnia 22 czerwca 2011 r., ogłoszonym w Dz. Urz. Woj. Wlkp. poz. 3561, z dnia 13 sierpnia 2012 r.).

2. Ustalenia projektu planu miejscowego

Struktura funkcjonalno-przestrzenna ustalona w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest jednorodna. Przedmiotem ustaleń projektu planu są: tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN) oraz tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami (MN/U), wraz z niezbędnym do ich obsługi układem komunikacyjnym – drogi publiczne (KD) i droga wewnętrzna (KDW) oraz teren zieleni otwartej (ZO) i teren infrastruktury technicznej elektroenergetyki (E).

W zakresie parametrów i wskaźników intensywności kształtowania zabudowy, dla terenów MN ustalono: lokalizację zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w układzie wolnostojącym, maksymalną powierzchnię zabudowy do 30% powierzchni działki budowlanej, minimalną powierzchnię biologicznie czynną 40% działki budowlanej, wysokość zabudowy - 2 kondygnacje i nie więcej niż 9 m, intensywność zabudowy od 0,01 do 0,9 oraz powierzchnię działki budowlanej nie mniejszą niż 800 m² przy czym dla terenów 2MN, 3MN, 4MN dopuszcza się podział na działki o powierzchni nie mniejszej niż 600 m².

W zakresie parametrów i wskaźników intensywności kształtowania zabudowy, dla terenów MN/U ustalono: lokalizację zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w układzie wolnostojącym albo zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej albo zabudowy usługowej, maksymalną powierzchnię zabudowy do 40% powierzchni działki budowlanej, minimalną powierzchnię biologicznie czynną 30% działki budowlanej, wysokość zabudowy - 3 kondygnacje i nie więcej niż 10 m, intensywność zabudowy 0,01 do 1,6 oraz powierzchnię działki budowlanej nie mniejszą niż 800 m² przy czym dla terenów 1MN/U i 2MN/U dopuszcza się podział na działki o powierzchni nie mniejszej niż 600 m².

W części zachodniej projektu planu wyznaczono teren zieleni otwartej (ZO) o powierzchni około 1,37 ha, na którym ustalono zagospodarowanie terenu zielenią niską lub wysoką, przy zachowaniu powierzchni biologicznie czynnej na poziomie nie mniejszym niż 70% powierzchni działki budowlanej.

W celu obsługi terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wyznaczono tereny dróg publicznych (KD) oraz teren drogi wewnętrznej (KDW).

3. Powiązanie ustaleń projektu planu miejscowego z innymi dokumentami

Stosownie do Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zapisy projektu planu miejscowego (część tekstowa i graficzna) muszą być zgodne z zapisami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, a rada gminy uchwała plan miejscowy lub jego zmianę dopiero po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy sporządza się w celu określenia polityki przestrzennej gminy, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego.

Projekt planu w pełni zachowuje ustalony w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Gniezna” podstawowy kierunek zmian w strukturze przestrzennej oraz w przeznaczeniu terenów dla analizowanego obszaru jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usługowej, teren zieleni otwartej, teren infrastruktury technicznej elektroenergetyki oraz układ komunikacyjny.

4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu miejscowego

Brak miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obowiązującego dla danego obszaru, przyczynia się do pojawiania utrudnień związanych z określeniem zasad kształtowania polityki przestrzennej i sposobu postępowania w sprawach dotyczących przeznaczenia poszczególnych terenów na określone cele oraz ustalania zasad ich zagospodarowania i zabudowy (stosownie do ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym).

Realizacja polityki przestrzennej tylko w oparciu o decyzje administracyjne (wynikające z zasady dobrego sąsiedztwa) nie gwarantuje władzom gminy wystarczającej kontroli nad procesami inwestycyjnymi, co z kolei może przyczynić się do jego zagospodarowania w sposób przypadkowy i niekorzystny dla całości terenu, nie uwzględniający zasad ładu przestrzennego oraz przeznaczenia i charakteru terenów sąsiednich. Taka sytuacja prowadzić może do pogłębiania się chaosu przestrzennego terenu i niekorzystnego przenikania się funkcji ze sobą kolidujących, co może być źródłem konfliktów społecznych. Wspomnieć należy tu, że na obszarze objętym planem toczą się postępowania o ustalenie

Prognoza oddziaływania na środowisko dotycząca projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w rejonie ul. R.TRAUGUTTA w Gnieźnie.

warunków zabudowy w drodze decyzji administracyjnych dla intensywnej zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej.

Uchwalenie dla analizowanego obszaru planu miejscowego pozwoli na jednoznaczne określenie przeznaczenia poszczególnych terenów, a także sposobów ich zagospodarowania, zgodnie z przyjętą dla tego obszaru w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Gniezna polityką przestrzenną.

Plan miejscowy, w powiązaniu z innymi przepisami prawa, określa i porządkuje szereg zagadnień związanych z ochroną środowiska przyrodniczego, w tym zwłaszcza kwestie związane z gospodarką wodno-ściekową, gospodarką odpadami, ochroną powierzchni ziemi, ochroną powietrza atmosferycznego oraz ochroną przed hałasem

IV. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO

Podczas wizji w terenie oraz po analizie archiwalnych dokumentów planistycznych, środowiskowych i przyrodniczych, na analizowanym obszarze miasta Gniezna nie stwierdzono istotnych problemów ochrony środowiska ważnych z punktu widzenia sporządzanego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w rejonie ul. R.TRAUGUTTA w Gnieźnie.

V. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM I KRAJOWYM

Akcesja Polski do Unii Europejskiej nałożyła na Polskę nowe obowiązki, wynikające z konieczności dostosowania prawa polskiego do regulacji unijnych. Ochrona środowiska wraz z Traktatem z Maastricht (1991) włączona została przez Wspólnoty Europejskie do spisu ich stałych zadań, dla których określono cele działań zapobiegawczych i regulujących. Obecnie prawo Unii Europejskiej regulujące ochronę środowiska liczy sobie kilkaset aktów prawnych, obejmujących dyrektywy, rozporządzenia, decyzje i zalecenia.

Do dokumentów rangi międzynarodowej (Wspólnotowej), formułujących cele ochrony środowiska, istotne z punktu widzenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w rejonie ul. R.TRAUGUTTA w Gnieźnie, zaliczyć można:

- Dyrektywę Rady z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącą oczyszczania ścieków komunalnych (91/271/EWG), nakładającą na Państwa Członkowskie wymóg wyposażenia aglomeracji w systemy zbierania ścieków komunalnych – realizowany w projekcie planu poprzez nakaz odprowadzania ścieków komunalnych do sieci kanalizacji sanitarnej;
- Dyrektywę Rady z dnia 27 września 1996 r. w sprawie oceny i zarządzania jakością otaczającego powietrza (96/62/WE), nakładającą na Państwa Członkowskie obowiązek utrzymania jakości powietrza tam, gdzie jest ona dobra, oraz jej poprawie w pozostałych przypadkach, realizowany w planie przez ustalenie zaopatrzenia w ciepło z ekologicznych źródeł ciepła, przez które należy rozumieć źródła energii i paliwa, których pozyskanie nie doprowadza do degradacji środowiska naturalnego i których produkty spalania nie powodują przekroczenia standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych.

W projekcie planu zapisano dopuszczenie lokalizacji nowych sieci infrastruktury technicznej, w szczególności sieci: wodociągowej, kanalizacji sanitarnej i deszczowej, gazowej, elektroenergetycznej.

Na szczeblu krajowym cele ochrony środowiska ustanawia m.in. strategiczny dokument jakim jest Strategia Rozwoju Kraju 2020. Jest główną strategią rozwojową w średnim horyzoncie czasowym, wskazuje strategiczne zadania państwa, których podjęcie w perspektywie najbliższych lat jest niezbędne, by wzmocnić procesy rozwojowe. Strategia wyznacza trzy obszary strategiczne: sprawne i efektywne państwo, konkurencyjna gospodarka, spójność społeczna i terytorialna, w których koncentrować się będą główne działania oraz określa, jakie interwencje są niezbędne w perspektywie średniookresowej w celu przyspieszenia procesów rozwojowych. Z punktu widzenia opracowania wspomnień można przede wszystkim o celach wskazujących na konieczność zapewnienia ładu przestrzennego oraz bezpieczeństwa energetycznego i środowiska. Strategia wskazuje na konieczność zwiększenia stopnia pokrycia planami zagospodarowania przestrzennego, a w szczególności terenów rozwojowych, co ma na celu zapewnienie ładu przestrzennego wskazanego w obszarze strategicznym „Sprawne i efektywne państwo”. W zakresie obszaru strategicznego „Konkurencyjna gospodarka” oraz wyznaczonego w nim celu „Bezpieczeństwo energetyczne i środowisko” wskazano poniższe kierunki interwencji publicznej, w tym m.in. racjonalne gospodarowanie zasobami, poprawę stanu środowiska oraz adaptację do zmian klimatu.

Kolejnym dokumentem o charakterze strategicznym, przenoszącym założenia i cele zawarte w dyrektywie unijnej tzw. Ramowej Dyrektywie Wodnej jest „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”. Plan ten jest narzędziem planistycznym, stanowiącym

pewnego rodzaju fundament przy podejmowaniu decyzji wpływających na stan zasobów wodnych oraz zasady gospodarowania wodami w przyszłości. W planie tym ustalono cele środowiskowe dla wód powierzchniowych oraz odstępstwa od osiągnięcia celów środowiskowych. Wody powierzchniowe, w tym silnie zmienione i sztuczne jednolite części wód, powinny do tego czasu osiągnąć dobry stan chemiczny oraz odpowiednio – dobry stan ekologiczny w przypadku naturalnych jednolitych części wód lub dobry potencjał ekologiczny w przypadku sztucznych lub silnie zmienionych jednolitych części wód. Cele środowiskowe dla wód powierzchniowych zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźnikach fizykochemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych. Przy ustalaniu celów środowiskowych JCWP brano pod uwagę aktualny ich stan, w związku z wymaganym zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną warunkiem niepogarszania ich stanu.

W przypadku ocenianego projektu planu, należy odnieść się przede wszystkim do jednolitych części wód podziemnych (JCWPd nr 42 i 61), ponieważ w granicy planu nie występują żadne ciek i zbiorniki wód powierzchniowych. Jedynie na zachód od analizowanego obszaru znajduje się niewielkie Jezioro Zacisze, które obecnie uległo znacznemu zarastaniu i zamienia się w bagno. Dla wód podziemnych Ramowa Dyrektywa Wodna przewiduje następujące główne cele środowiskowe: zapobieganie dopływowi lub ograniczenia dopływu zanieczyszczeń do wód podziemnych, zapobieganie pogarszaniu się stanu wszystkich części wód podziemnych, zapewnienie równowagi między poborem a zasilaniem wód podziemnych oraz wdrożenie działań niezbędnych dla odwrócenia znaczącego i utrzymującego się rosnącego trendu stężenia każdego zanieczyszczenia powstałego wskutek działalności człowieka.

Dla spełnienia wymogu niepogarszania stanu części wód, dla części wód będących w co najmniej dobrym stanie chemicznym i ilościowym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu.

Projekt planu zawiera szereg ustaleń w zakresie ochrony wód, które mają na celu zapobiegać przedostawaniu się zanieczyszczeń do środowiska wodno-gruntowego. Są to następujące ustalenia: ochrona powierzchni ziemi, powietrza i wód zgodnie z przepisami odrębnymi, zagospodarowanie i retencjonowanie wód opadowych i roztopowych na terenach MN i MN/U, na własnej działce, bez naruszenia interesu osób trzecich z możliwością ich wtórnego wykorzystania do celów bytowo-gospodarczych z zastrzeżeniem, że w przypadku zaistnienia możliwości technicznych dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej z dopuszczeniem do rowów przydrożnych, lub drenaży kolektorów gwarantujących zachowanie prawidłowych stosunków wodnych. Na podstawie powyższego stwierdza się, że realizacja ustaleń zawartych w projekcie planu nie

przyczyni się do nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”.

Ostatnim dokumentem strategicznym analizowanym w niniejszej prognozie jest „Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” (SPA2020), który określa warunki stabilnego rozwoju społeczno-gospodarczego w obliczu ryzyk, jakie niosą ze sobą zmiany klimatyczne. Przewidziano w nim także rozwiązania wykorzystujące pozytywny wpływ, jaki działania te mogą wywierać nie tylko na stan środowiska, ale także na wzrost gospodarczy. Główne cele formułowane na poziomie UE to: wzmocnienie bazy dowodowej z zakresu zmian klimatu, wprowadzenie adaptacji do kluczowych polityk UE, jej finansowanie oraz wymiana wiedzy i dobrych praktyk. Strategia wpisuje się w działania unijnej strategii adaptacji do zmian klimatu, której celem jest poprawa „odporności” państw na zmiany klimatu, ze szczególnym uwzględnieniem lepszego przygotowania do ekstremalnych zjawisk klimatycznych i pogodowych oraz redukcji kosztów z tym związanych.

W dokumencie uwzględniono i przeanalizowano obecne i oczekiwane zmiany klimatu, w tym scenariusze zmian klimatu dla Polski do roku 2030. Wykazały one, że największe zagrożenie dla gospodarki i społeczeństwa będą stanowiły ekstremalne zjawiska pogodowe, takie jak deszcze nawalne, powodzie, podtopienia, fale upałów, susze, osunięcia ziemi, huragany, osuwiska itp. Zjawiska te będą występowały prawdopodobnie z coraz większą częstotliwością i natężeniem, obejmując coraz większe obszary kraju.

W projekcie planu uwzględniono zalecenia zawarte w „Strategicznym planie adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” przede wszystkim poprzez określenie minimalnych powierzchni biologicznie czynnych oraz ochronę powierzchni ziemi, powietrza i wód zgodnie z przepisami odrębnymi o ochronie środowiska oraz wyznaczenie terenu zieleni otwartej o powierzchni 1,37 ha.

VI. PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIE USTALEŃ PROJEKTU MPZP NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA

1. Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne i klimat lokalny

Prognozuje się, że realizacja ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w rejonie ul. R.TRAUGUTTA w Gnieźnie, nie będzie stanowiła przyczyny wystąpienia negatywnych oddziaływań na kształtowanie klimatu. Realizacja ustaleń planu miejscowego nie powinna wpłynąć w znaczący sposób na zmianę warunków mikroklimatu. Uzupełnienie istniejącej zabudowy, niską zabudową mieszkaniową

jednorodzinną oraz zabudową mieszkaniową jednorodzinnej lub usługową o wysokości do 9-10 m może spowodować niewielkie zmiany w kształtowaniu warunków termiczno-wilgotnościowych analizowanego obszaru. Przejawem tych przemian może być zwiększenie deficytu wilgoci i tlenu w powietrzu, a także, poprzez wprowadzenie nowych barier w postaci budynków, pogorszenie warunków nawietrzania i przewietrzania omawianego obszaru.

Czasowy wzrost emisji zanieczyszczeń do powietrza związany będzie z realizacją inwestycji budowlanych, polegających na budowie budynków mieszkalnych jednorodzinnych, zgodnie z zapisami projektu planu. Zanieczyszczenia gazowe, związane z pracą silników maszyn budowlanych oraz zanieczyszczenia pyłowe, powstające w wyniku przemieszczania dużych ilości mas ziemnych i stosowania różnego rodzaju materiałów budowlanych, będą miały charakter punktowy i ograniczony czasowo. Ilość zanieczyszczeń wytwarzanych przez maszyny budowlane będzie stosunkowo niewielka, ze względu na ograniczoną powierzchnię, na jakiej będą odbywały się roboty oraz ograniczony czas ich przeprowadzania. Pyły powstające podczas prowadzenia prac budowlanych nie będą miały większego znaczenia w kształtowaniu poziomów emisji dla tych terenów (niewielkie odległości unoszenia powodować będzie czasowy wzrost zapylenia o charakterze lokalnym). Emisja ta będzie zjawiskiem czasowym i nie będzie miała większego znaczenia w długofalowym kształtowaniu jakości powietrza atmosferycznego na omawianym obszarze ani w jego otoczeniu.

Nowymi punktowymi źródłami emisji zanieczyszczeń do powietrza będą instalacje grzewcze zlokalizowane w obrębie powstających budynków mieszkaniowych jednorodzinnych. Zapisy projektu planu, w celu ograniczenia negatywnego wpływu lokalizacji nowej zabudowy, nakazują na całym analizowanym obszarze zaopatrzenie w ciepło z ekologicznych źródeł ciepła, przez które należy rozumieć źródła energii i paliwa, których pozyskanie nie doprowadza do degradacji środowiska naturalnego i których produkty spalania nie powodują przekroczenia standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych. Realizacja zabudowy mieszkaniowej przewidzianej planem nie powinna zatem przyczynić się do pogorszenia jakości powietrza na obszarze opracowania ani w jego otoczeniu.

Ochronie przed nadmiernym wzrostem emisji substancji do powietrza służy także zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, dla których wymagane jest obligatoryjne sporządzenie raportu oddziaływania na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych, z wyjątkiem lokalizacji przedsięwzięć inwestycji celu publicznego w zakresie infrastruktury technicznej i drogowej. Zapobiegnie to możliwości lokalizacji obiektów, w obrębie których mogłyby znajdować się instalacje emitujące znaczne

ilości zanieczyszczeń gazowych i pyłowych, wpływających negatywnie na lokalną jakość powietrza atmosferycznego.

Projekt planu nie zakłada powstania żadnych nowych tras komunikacyjnych, które mogłyby w sposób znaczący wpłynąć na pogorszenie jakości powietrza atmosferycznego. Ruch na drogach w granicy planu będzie wynikał głównie z dojazdu do posesji i będzie miał charakter lokalny. Związana z tym emisja gazów i pyłów nie będzie stanowić zagrożenia dla przekroczenia obowiązujących standardów jakości powietrza. Stwierdzić to można na podstawie wyników wielu analiz, prowadzonych w związku z oceną zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego, wymaganą w procedurze uzyskiwania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla dróg.

Poszczególne zapisy projektu planu odnoszące się do konieczności zachowania powierzchni biologicznie czynnej, ograniczenia powierzchni zabudowy oraz obowiązku zagospodarowania zielenią wszystkich fragmentów terenów wolnych od utwardzenia, wyznaczenie terenu zieleni otwartej o powierzchni około 1,37 ha powinny dodatkowo skutecznie ograniczyć ewentualny negatywny wpływ na jakość powietrza w omawianej części Gniezna.

2. Emitowanie hałasu

Jak już wspomniano powyżej, na analizowanym terenie głównym emitorem hałasu komunikacyjnego na analizowanym obszarze są pojazdy poruszające się po drodze krajowej nr 15 (ul. Wrzesińska), stanowiącej wschodnią granicę opracowania. W związku z powyższym w projekcie planu wzdłuż ulicy Wrzesińskiej wyznaczono tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usługowej, dla których obowiązują niższe standardy akustyczne.

Przepisy art. 114 ust. 1 Ustawy Prawo ochrony środowiska nakazują, aby przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, różnicując tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania, wskazać tereny, które należą do poszczególnych rodzajów terenów (wskazanych w art. 113 ust. 2 ww. ustawy), dla których ustalone są dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku, określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. W związku z powyższym, w przedmiotowym projekcie planu ustalono nakaz zapewnienia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku:

- dla terenów MN – jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- dla terenów MN/U – jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych.

W związku z powyższym stwierdza się, że ustalenia planu w zakresie ochrony przed hałasem powinny optymalnie zabezpieczyć tereny wymagające komfortu akustycznego przed jego utratą.

3. Oddziaływanie na krajobraz, szatę roślinną i różnorodność biologiczną

Niewielka skala zmian w docelowym sposobie zagospodarowania i użytkowania terenów oraz obecny stopień zainwestowania analizowanego obszaru pozwala założyć, iż ich realizacja nie będzie przyczyną wystąpienia istotnych, negatywnych oddziaływań na kształtowanie lokalnych walorów krajobrazowych.

Zmiany w zakresie kształtowania przestrzeni na działkach położonych w zasięgu granic projektu mpzp związane będą z realizacją inwestycji budowlanych oraz komunikacyjnych, przewidzianych do realizacji w niezabudowanej dotychczas części obszaru opracowania przeznaczonego pod zabudowę. Za szczególnie pozytywne należy uznać wyznaczenie w północno-zachodniej części opracowania terenu o powierzchni aż 1,37 ha, przeznaczonego pod zielen otwartą (ZO), predysponowanego do zagospodarowania zielenią.

W celu prawidłowego kształtowania ładu przestrzennego na terenie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usługowej, projekt planu wprowadza następujące zasady:

- lokalizację zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w układzie wolnostojącym,
- lokalizację zabudowy z uwzględnieniem obowiązujących i nieprzekraczalnych linii zabudowy,
- zakaz lokalizacji, budowania i rozbudowywania obiektów budowlanych i urządzeń, które wpływają negatywnie na ład przestrzenny, a w tym:
 - reklam przesłaniających istotne elementy i detale architektoniczne elewacji budynków,
 - tymczasowych obiektów budowlanych, z wyjątkiem urządzeń zaplecza budów lokalizowanych w bezpośrednim sąsiedztwie terenu budowy,
 - oświetlania zrealizowanych na obszarze planu obiektów w sposób ujemnie wpływający na drogi położone w sąsiedztwie,
 - sytuowania nowych nadziemnych sieci infrastruktury technicznej,
 - stosowania dla elewacji i dachu kolorystyki o odcieniach różu, fioletu, zieleni i niebieskiego,
 - lokalizacji ogrodzeń pełnych z elementów prefabrykowanych.

Szata roślinna w omawianym fragmencie Gniezna jest bardzo uboga i monotonna. Ponadto na terenie opracowania nie stwierdzono występowania żadnych dziko

występujących gatunków roślin lub grzybów objętych ochroną gatunkową, na mocy prawa. W związku z powyższym, mimo już znacznego stopnia zainwestowania terenu, na skutek przekształcenia terenów aktualnie niezabudowanych oraz zabudowanych zabudową mieszkaniową jednorodzinną, w tym z usługami, zmniejszona zostanie powierzchnia biologicznie czynna terenów. Niekorzystny wpływ na tutejszą szatę roślinną nastąpi również na etapie realizacji większości inwestycji.

W celu ograniczenia negatywnego wpływu ustaleń zmiany mpzp na szatę roślinną oraz różnorodność biologiczną wprowadzono ustalenia, takie jak:

- zachowanie minimalnej powierzchni zieleni na terenach zgodnie ze wskaźnikami określonymi w pozostałych ustaleniach,
- zagospodarowanie zielenią wszystkich powierzchni wolnych od utwardzenia,
- wyznaczenie terenu zieleni otwartej, dla którego ustalono zagospodarowanie zieleni wysoką lub niską.

Podsumowując, stwierdza się, że ustalenia planu wpłyną za zmniejszenie terenów zajmowanych dotychczas przez zbiorowiska roślinne. Jednakże zniszczeniu ulegną zbiorowiska mające niewielką wartość przyrodniczą.

4. Oddziaływanie na rzeźbę terenu, powierzchnię ziemi i glebę

Na obszarze objętym prognozą rzeźba terenu ulegnie przekształceniom. Niwelacji ulegną z pewnością miejsca, na których staną nowe budynki oraz powstaną dojazdy i miejsca parkingowe. Szczególnie istotne zmiany nastąpią na terenach 3MN, 4MN, 5MN, 6MN, na których projekt mpzp dopuszcza niwelację terenu, z uwagi na istniejącą skarpę. Prace związane z realizacją tego typu zagospodarowania zawsze wiążą się z nieodwracalnym zniszczeniem powierzchni ziemi i gleby. Wykopy związane z fundamentowaniem budynków powodują powstawanie mas ziemnych, które należy w odpowiedni sposób zagospodarować. Dotyczyć to będzie przede wszystkim terenów, które nie zostały do tej pory zainwestowane i zabudowane oraz mają zróżnicowaną rzeźbę terenu. W związku z powyższym w projekcie planu ustalono ochronę powierzchni ziemi, powietrza i wód zgodnie z przepisami odrębnymi o ochronie środowiska.

Długoterminową ingerencją w warunki podłoża będzie lokalizacja zbiorników retencyjnych dla wód opadowych i roztopowych, których lokalizacja została dopuszczona na terenie ZO. Ponadto znaczące oddziaływania na powierzchnię ziemi dotyczyć będą tych działek, na których realizowane będą kondygnacje podziemne. Z uwagi na znaczące już zainwestowanie terenu nie przewiduje się konieczności przeprowadzenia tu rozległych prac w zakresie wymiany gruntów. Jednak o odstąpieniu od tego typu działań lub konieczności ich zastosowania ostatecznie powinny zdecydować wyniki badań geotechnicznych podłoża,

przeprowadzone przed rozpoczęciem prac inwestycyjnych. Wykopy związane z fundamentowaniem obiektów budowlanych spowodują powstawanie mas ziemnych, które będzie trzeba w odpowiedni sposób zagospodarować. Najkorzystniejszym rozwiązaniem jest wykorzystanie niezanieczyszczonej ziemi do celów budowlanych w granicach działki inwestorskiej.

W zależności od stopnia deformacji powierzchni ziemi, przekształceniom ulegną również gleby – zarówno ich skład chemiczny oraz ich właściwości fizyczne. W wyniku tego powstają nowe grunty, składające się z przemieszanych składników mineralnych rodzimych i sztucznych, zaliczane do gruntów nasypowych.

Realizacja ustaleń planu prowadzić będzie do wzrostu ilości odpadów. Odpady powstające na obszarze planu związane będą z etapem realizacyjnym (odpady budowlane) oraz funkcjonowaniem nowych obiektów budowlanych (odpady komunalne i przemysłowe). W celu uniknięcia zanieczyszczenia gleby, poprzez nieodpowiednią gospodarkę odpadami, zapisy projektu planu ustalają gromadzenie i segregację odpadów w miejscach ich powstawania oraz zagospodarowanie ich zgodnie z regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie gminnym.

5. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

Ze względu na brak występowania na obszarze objętym opracowaniem wód powierzchniowych, ustalenia projektu planu nie odnoszą się bezpośrednio do zagadnień, związanych z ochroną zasobów wód powierzchniowych.

Realizacja nowej zabudowy kubaturowej nie wpłynie znacząco na zmianę stosunków wodnych w obszarze opracowania ani w jego okolicy. Jednakże lokalizacja każdego nowego budynku, jak również roboty w zakresie sieci infrastruktury technicznej i drogowej, skutkować będą między innymi trwałym uszczelnieniem terenów przeznaczonych bezpośrednio pod budynek czy jezdnie oraz ograniczeniem powierzchni umożliwiającej infiltrację wód opadowych lub roztopowych. Pośrednio działania te mogą potencjalnie wpłynąć również na zanieczyszczenie wód podziemnych substancjami wprowadzanymi do gruntu.

Lokalne i czasowe negatywne oddziaływania wystąpią, głównie na skutek prowadzenia różnego rodzaju wykopów i prac przy użyciu ciężkiego sprzętu, powodującego nadmierne zagęszczenie oraz przemieszczenie poszczególnych warstw gruntu, które z kolei prowadzić może do zmian w naturalnym procesie infiltracji wód opadowych i roztopowych.

W celu uniknięcia zanieczyszczenia fizycznego i chemicznego wód podziemnych, w ustaleniach projektu planu wprowadzono zapis mówiący o obowiązku odprowadzania ścieków komunalnych do sieci kanalizacji sanitarnej, nie dopuszczając tym samym odprowadzania ich do zbiorników bezodpływowych na ścieki, co w przypadku ich

nieszczelności mogłoby doprowadzić do zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych.

Kolejną grupę ścieków stanowią wody opadowe i roztopowe. W projekcie planu ustalono zagospodarowanie i retencjonowanie wód opadowych i roztopowych na terenach MN i MN/U, na własnej działce, bez naruszenia interesu osób trzecich z możliwością ich wtórnego wykorzystania do celów bytowo-gospodarczych z zastrzeżeniem, że w przypadku zaistnienia możliwości technicznych dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej z dopuszczeniem do rowów przydrożnych, lub dreno kolektorów gwarantujących zachowanie prawidłowych stosunków wodnych. Powyższe zasady uważa się za prawidłowe rozwiązanie z punktu widzenia racjonalnego gospodarowania zasobami wodnym. Zatrzymanie części wód opadowych ogranicza degradację środowiska, spowodowaną uszczelnieniem terenu, powoduje podniesienie zwierciadła wód gruntowych.

Ochronie lokalnych zasobów wód powierzchniowych służyć będzie także realizacja zapisu ustalającego zaopatrzenie w wodę pitną z sieci wodociągowej (dla całego obszaru projektu planu). Dostarczenie wody z sieci wodociągowej wyeliminuje ryzyko nadmiernej eksploatacji zasobów wód podziemnych na skutek lokalizowania indywidualnych ujęć wody na terenach posiadających dostęp do sieci wodociągowych.

Ponadto w zakresie zapewnienia warunków infiltracji wód istotne są zapisy projektu planu w zakresie parametrów zabudowy, zwłaszcza zachowania minimalnych powierzchni biologicznie czynnych. Dodatkowo zgodnie z projektem planu wszystkie nieutwardzone fragmenty terenów stanowić mają powierzchnie biologicznie czynne. Podjęte działania mają na celu ograniczenie uszczelnienia gruntu oraz zachowanie możliwie największych powierzchni zielonych, umożliwiających naturalną filtrację wód do gruntu oraz zapobieganie odpływowi wód z terenu opracowania.

Jeśli chodzi o ochronę wód za pozytywne należy również uznać wyznaczenie terenu zieleni otwartej (ZO), na którym ustala się zagospodarowanie terenu zielenią niską lub wysoką.

Należy stwierdzić, że przy równoczesnym przestrzeganiu obowiązujących przepisów prawa i zastosowaniu najlepszych dostępnych praktyk, omówione wyżej rozwiązania we właściwy sposób zabezpieczają środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniem ściekami komunalnymi, jak i wodami odpadowymi lub roztopowymi oraz właściwą ochronę wód powierzchniowych, znajdujących się poza granicami projektu planu.

6. Oddziaływanie na faunę

Jak już wspomniano świat zwierzęcy jest na obszarze objętym planem jest ubogi i typowy dla obszarów nizinnych i reprezentowany przez gatunki pospolite, najlepiej

przystosowane do miejscowych warunków życia – drobne ssaki, ptaki i owady. Uszczuplenie i zniszczenie części potencjalnych siedlisk na skutek wprowadzania budynków na obszary niezabudowane wpłynie na ograniczenie powierzchni stanowiącej środowisko życia sporadycznie występujących tu gatunków zwierząt. Największym niekorzystnym dla lokalnej fauny elementem zagospodarowania w tym przypadku są ogrodzenia, które wzdłuż granic działek budowlanych stanowiąc będą barierę przestrzenną, wyniku czego nie będą one mogły się swobodnie przemieszczać, przez obszar planu do terenów wolnych od zabudowy poza jego granicami.

Czasowy oraz ograniczony przestrzennie, niekorzystny wpływ na organizmy żywe, w tym na zwierzęta, wystąpi na etapie realizacji poszczególnych inwestycji, wymagających prowadzenia prac budowlanych z wykorzystaniem ciężkiego sprzętu. Działania te wiązać się będą z generowaniem hałasu (silniki maszyn) oraz zniszczeniem pokrywy roślinnej w obrębie części terenu (tymczasowe drogi dojazdowe, miejsca składowania materiałów budowlanych), co skutkować będzie wycofywaniem się z tych terenów poszczególnych gatunków zwierząt.

Ze względu na sąsiedztwo znacznych terenów otwartych na zachód od obszaru opracowania, zakłada się, iż zwierzęta z analizowanego obszaru przeniosą się na okoliczne tereny zieleni oraz wyznaczony w planie teren zieleni otwartej. Inwestycje wynikające z ustaleń planu miejscowego nie powinny zatem spowodować zmniejszenia liczebności większości gatunków zwierząt żyjących na obszarze objętym planem.

7. Oddziaływanie na zasoby naturalne

W granicach opracowania ani w jego sąsiedztwie nie stwierdzono występowania udokumentowanych i zarejestrowanych zasobów w postaci złóż naturalnych. Analizowany obszar położony jest w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych 143 – Subzbiornik Inowrocław – Gniezno, którego zasoby plan nakazuje chronić zgodnie z przepisami odrębnymi.

8. Emitowanie promieniowania elektromagnetycznego

W analizowanym projekcie planu nie dopuszcza się lokalizacji jakichkolwiek nowych znaczących źródeł promieniowania elektromagnetycznego.

Projekt planu nie odnosi się do możliwości lokalizacji stacji bazowych telefonii komórkowej, stanowiących źródło promieniowania elektromagnetycznego. Dopuszczenia i ograniczenia w tym zakresie uregulowane zostały w Ustawie z dnia 7 maja 2010 r.

o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnej, która jest aktem nadrzędnym w stosunku do planu miejscowego.

9. Oddziaływanie na ludzi

Biorąc pod uwagę sposób przeznaczenia i zagospodarowania terenów w granicach opracowania, a także uwzględniając opisany w powyższych punktach wpływ realizacji ustaleń planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego, oraz z uwagi na niewielkie zmiany w stosunku do aktualnego zagospodarowania ocenia się, że ustalenia planu, nie powinny negatywnie oddziaływać na zdrowie i życie ludzi przebywających na obszarze opracowania ani w jego otoczeniu.

Główną przyczyną występowania okresowego dyskomfortu będą prace budowlane, związane z realizacją nowych budynków oraz układu komunikacyjnego i infrastruktury technicznej. Na skutek prowadzonych prac budowlanych należy spodziewać się zwiększonej emisji hałasu, której źródłem będą maszyny i urządzenia budowlane, a także zwiększonej emisji gazowych i pyłowych, generowanych podczas prowadzenia prac ziemnych. Można jednak założyć, że prace te będą prowadzone etapowo, przede wszystkim w porze dziennej i nie będą stanowić uciążliwości w godzinach nocnych. Zatem ze względu na charakter wspomnianego oddziaływania (krótkotrwale i chwilowe), nie przewiduje się jego istotnego wpływu na kształtowanie lokalnego klimatu akustycznego. Ponadto zasięg oddziaływania prowadzonych inwestycji budowlanych powinien zamykać się w granicy danej działki budowlanej.

W celu zapewnienia odpowiedniej jakości życia oraz bezpieczeństwa mieszkańców analizowanego obszaru, niezbędne było także wprowadzenie do projektu mpzp ustaleń, których realizacja pozwoli na utrzymanie odpowiedniej jakości poszczególnych komponentów środowiska. Rosnące zanieczyszczenie poszczególnych komponentów środowiska (zwłaszcza powietrza i klimatu akustycznego) pogorszą warunki życia, a długotrwałe narażenie na działanie szkodliwych substancji może być czynnikiem wpływającym na wzrost zachorowań i umieralności na skutek poszczególnych chorób. W związku z powyższym, konieczne było wprowadzanie do projektu planu takich zapisów, których realizacja pozwoliłaby na zmniejszenie ryzyka zanieczyszczenia poszczególnych komponentów środowiska, a co za tym idzie pogorszenia jakości życia mieszkańców przedmiotowego terenu. Z uwagi na powyższe, do analizowanego projektu planu wprowadzono zapisy dotyczące między innymi:

- ochrony i kształtowania jakości powietrza atmosferycznego,
- uregulowania zasad prowadzenia gospodarki wodno-ściekowej,

- sposobu kształtowania zieleni na całym analizowanym obszarze,
- szczegółowych zasad kształtowania komfortu akustycznego na terenach wymagających ochrony akustycznej w środowisku oraz w budynkach.

W omawianym projekcie planu znalazły się także zapisy dotyczące zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, których realizacja przyczyni się do podniesienia walorów estetycznych analizowanego obszaru oraz jego odbioru wizualnego, co będzie również pozytywnie oddziaływało na mieszkańców i użytkowników tych terenów. Ponadto uchwalenie planu ma na celu zapobiec realizacji zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej na tym terenie, która zaburzyłaby porządek i ład przestrzenny tej części miasta.

Reasumując, nie należy spodziewać się niekorzystnego oddziaływania na ludzi, w związku ze zmianami dotychczasowego sposobu zagospodarowania terenów, jakie zostały zaproponowane w projekcie planu miejscowego.

10. Oddziaływanie na dobra materialne i dziedzictwo kulturowe

Obszar opracowania położony jest w całości poza terenami narażonymi na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonymi osuwaniem się mas ziemnych. Nie przewiduje się zatem, aby przyszłe dobra materialne zlokalizowane w granicach obszaru objętego planem zagrożone były zniszczeniem lub uszkodzeniem.

W projekcie planu podejmuje się natomiast ustalenia mające na celu ochronę dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej:

- ochrona historycznego przebiegu ulic Półwiejskiej, Wiejskiej powiązanych z ulicą Wrzesińską położoną poza granicami planu,
- ochrona budynków ujętych w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków, wskazanych na rysunku planu, poprzez zachowanie dotychczasowej bryły budynku, formy dachu, kompozycji elewacji oraz historycznego wystroju architektonicznego elewacji i stolarki okiennej oraz drzwiowej,

które należy uznać za właściwe.

11. Oddziaływanie transgraniczne

Planowane przedsięwzięcia mają charakter lokalny i nie będą emitować zanieczyszczeń mogących przemieszczać się na dalekie odległości. Ponadto, z uwagi na położenie miasta Gniezna, realizacja zapisów analizowanego planu miejscowego nie spowoduje transgranicznych oddziaływań na środowisko przyrodnicze.

VII. ROZWIĄZANIA ZAPOBIEGAJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO, W TYM ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE

Przyjęcie rozwiązań, które proponuje się w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w rejonie ul. R.TRAUGUTTA w Gnieźnie nie wywoła znaczących zmian w środowisku. Zapisy projektu planu są precyzyjne, a ich realizacja powinna zapewnić optymalną ochronę środowiska przyrodniczego na analizowanym terenie oraz w jego otoczeniu. Nie przewiduje się zatem, aby rezultaty realizacji planu w sposób szczególny negatywnie wpływały na środowisko. W związku z powyższym za bezzasadne uznaje się wskazywanie rozwiązań mających za zadanie zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą.

Możliwość wprowadzenia rozwiązań alternatywnych została ograniczona w znaczący sposób zapisami „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Gniezna”, które określa kierunki rozwoju przestrzennego poszczególnych obszarów. Przedmiotowy projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w rejonie ul. R.TRAUGUTTA w Gnieźnie stanowi alternatywę dla rozwiązań przestrzennych, które mogłyby zostać przyjęte dla tego terenu wskutek wydanych decyzji administracyjnych – decyzje o ustaleniu warunków zabudowy, co ma miejsce w przypadku braku obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

VIII. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Do najważniejszych skutków realizacji ustaleń analizowanego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w rejonie ul. R.TRAUGUTTA w Gnieźnie należeć będzie określenie docelowej funkcji wszystkich terenów znajdujących się w granicach przedmiotowego obszaru.

W kontekście ustaleń omawianego w prognozie projektu planu, istotne będzie zatem monitorowanie sposobu realizacji ustaleń mpzp, ze szczególnym naciskiem na następujące zagadnienia dotyczące:

- realizacji ustaleń nakazujących utrzymanie minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej w obrębie działek budowlanych oraz zachowania określonych

parametrów zabudowy na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – MN oraz na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usługowej – MN/U,

- przestrzegania ustaleń wymagających dotrzymania standardów akustycznych na terenach MN i MN/U wymagających ochrony akustycznej,
- przestrzegania nakazu zaopatrzenie w ciepło z ekologicznych źródeł ciepła,
- respektowania wprowadzonego dla obszaru projektu mpzp zakazu lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, dla których wymagane jest obligatoryjne sporządzenie raportu oddziaływania na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych, z wyjątkiem lokalizacji przedsięwzięć inwestycji celu publicznego w zakresie infrastruktury technicznej i drogowej.

Skutki realizacji postanowień planu podlegać będą bieżącym pomiarom, ocenom oraz analizom wpływu na środowisko wielu czynników, prowadzonym w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska przez zobligowane do tego instytucje i służby. Stosownie do art. 10 ust. 2 Dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko dla monitoringu znaczącego wpływu na środowisko realizacji planów możliwe jest wykorzystanie istniejącego systemu monitoringu, w celu uniknięcia jego powielania.

Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu, Państwowy Instytut Geologiczny, prowadzą monitoring poszczególnych komponentów środowiska, w tym jakości powietrza, jakości wód, jakości gleby i ziemi, hałasu i pól elektromagnetycznych, w zakresie określonym w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska oraz ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne.

Zakres i częstotliwość monitoringu obejmującego pomiary stężeń zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego, badania poszczególnych wskaźników zanieczyszczenia wód podziemnych, a także pomiary poziomów hałasu na terenach zlokalizowanych na analizowanym obszarze będą zatem dostosowane do zakresu i częstotliwości monitoringu prowadzonego w ramach programów Państwowego Monitoringu Środowiska.

Precyzyjne określenie częstotliwości monitoringu oraz podanie jego zakresu nie jest możliwe na obecnym etapie projektowania, niemniej wskazuje się, iż w celu szczegółowego określenia wpływu realizacji ustaleń mpzp najbardziej korzystne byłoby prowadzenie badań monitorujących stan poszczególnych komponentów środowiska (powietrza atmosferycznego, wód podziemnych itd.) raz w roku. Jednakże zakres i częstotliwość prowadzonego monitoringu powinien być dostosowany do stopnia zaawansowania realizacji poszczególnych ustaleń projektu mpzp, dotyczących lokalizacji nowych inwestycji (budowlanych, komunikacyjnych, infrastrukturalnych itd.).

W odniesieniu do dokumentu jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zakłada się, że Prezydent Gniezna będzie dokonywał (przynajmniej raz na kadencję) analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy, dokonywał oceny postępów w opracowywaniu planów miejscowych i na tej podstawie opracowywał wieloletnie programy ich sporządzania, nawiązując do ustaleń Studium, wydanych decyzji administracyjnych oraz wniosków o sporządzenie planów lub ich zmian.

IX. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Niniejsza prognoza dotyczy oceny oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w rejonie ul. R.TRAUGUTTA w Gnieźnie. Analizie i ocenie poddano projekt uchwały Rady Miasta Gniezna, zawierający ustalenia realizacyjne planu oraz rysunek projektu planu w skali 1:1000.

Obszar objęty planem miejscowym położony jest w południowej części Gniezna, pomiędzy ulicami: Wrzesińską i Dzieci Wrzesińskich, w rejonie ul. R. Traugutta, Białej, Wiejskiej i Półwiejskiej. Zajmuje on powierzchnię 20 ha. Obecnie przedmiotowy teren jest w znacznej części zabudowany i zagospodarowany. Położony jest poza jakimikolwiek formami ochrony przyrody, a tym samym poza obszarami chronionymi o znaczeniu regionalnym i lokalnym.

Analizowany obszar nie jest płaski - rzędne wahają się tu w okolicach 119-126 m npm. Na omawianym terenie występuje zagłębienie terenu, co stwarza utrudnienia w realizacji zamierzeń inwestycyjnych. W jego podłożu dominują grunty antropogenicznych obszarów zabudowanych o zabudowie luźnej. Na omawianym obszarze nie występują żadne cieki oraz zbiorniki wodne. Wody gruntowe zlokalizowane są na głębokości 2-3 m ppt. Teren objęty analizą znajduje się w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych 143 – Subzbiornik Inowrocław – Gniezno. Główny typ gleb reprezentują gleby brunatnych wylugowanych i brunatnych kwaśnych, stanowiących piaski słabo gliniaste i piaski luźne, zaliczone do V i VI klasy bonitacyjnej. Dominuje tu roślinność ruderalna. Nie stwierdzono występowania żadnych dziko występujących gatunków roślin, zwierząt lub grzybów objętych ochroną gatunkową, na mocy przepisów odrębnych. W granicach opracowania nie występują żadne obiekty zabytkowe wpisane do rejestru zabytków. Zlokalizowane są natomiast budynki ujęte w wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków, wskazane w planie do ochrony. Ponadto ochronie podlega tu również historyczny przebieg ulic Półwiejskiej, Wiejskiej powiązanych z ulicą Wrzesińską położoną poza granicami planu.

W omawianym fragmencie miasta Gniezna głównym potencjalnym źródłem emisji zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego są otaczające drogi. Emitorem hałasu będzie przebiegająca w pobliżu droga krajowa nr 15 (ul. Wrzesińska). Nie ma tu natomiast żadnych znaczących emitorów pól elektromagnetycznych.

W trzeciej części niniejszej prognozy szczegółowo omówiono zapisy projektu planu i wskazano na powiązania ich z zapisami „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Gniezna”, które ustala na analizowanym obszarze kierunek rozwoju: tereny zabudowy mieszkaniowo – usługowej (MU), na niewielkim fragmencie zieleni – główne łączniki ekologiczne (ZE) oraz drogę zbiorczą (KZ). W projekcie planu wydzielono tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN) oraz tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami (MN/U), wraz z niezbędnym do ich obsługi układem komunikacyjnym – drogi publiczne (KD) i droga wewnętrzna (KDW) oraz teren zieleni otwartej (ZO) i teren infrastruktury technicznej elektroenergetyki (E). Stwierdzono, że projekt planu jest zgodny z ustaleniami Studium.

Następnie omówiono podstawowe cele ochrony środowiska, formułowane na szczeblu międzynarodowym, krajowym i lokalnym, istotne z punktu widzenia projektu planu. W tym zakresie przeanalizowano następujące dokumenty: Dyrektywę Rady z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącą oczyszczania ścieków komunalnych, Dyrektywę Rady z dnia 27 września 1996 r. w sprawie ocen i zarządzania jakością otaczającego powietrza, II Politykę Ekologiczną Państwa, „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” oraz „Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030”.

W kolejnej, głównej części opracowania, omówiono potencjalne oddziaływanie realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego. Streszczając tę część należy stwierdzić, co następuje:

- Realizacja ustaleń planu nie wpłynie w znaczący sposób na zmianę warunków klimatu lokalnego i jakość powietrza atmosferycznego.
- Ze względu na charakter zabudowy w projekcie planu zawarto ustalenia dotyczące zasad kształtowania komfortu akustycznego w środowisku i w budynkach.
- Realizacja ustaleń planu miejscowego nie doprowadzi do znaczących zmian krajobrazu.
- Na obszarze objętym prognozą przewiduje się widoczne przekształcenia powierzchni ziemi jedynie na terenach 3MN, 4MN, 5MN, 6MN, na których projekt mpzp dopuszcza niwelację terenu, z uwagi na istniejącą skarpe Degradacji ulegnie również warstwa glebowa.

- Na zmianę warunków wodnych wpłynąć może realizacja nowej zabudowy oraz prowadzenie robót w zakresie infrastruktury transportowej i sieci infrastruktury technicznej. Rozwiązania planu miejscowego w zakresie odprowadzania ścieków powinny optymalnie zabezpieczyć środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniem zarówno ściekami komunalnymi, jak również wodami opadowymi i roztopowymi.
- Ustalenia planu będą miały niewielki niekorzystny wpływ na kształtowanie lokalnej szaty roślinnej, który związany będzie przede wszystkim ze zmianą sposobu zagospodarowania działek – zabudowa dotychczas niezagospodarowanych działek budowlanych.
- Realizacja ustaleń planu nie wpłynie w znaczący sposób na różnorodność biologiczną oraz faunę omawianego obszaru.
- Nie należy spodziewać się niekorzystnego oddziaływania na ludzi, w związku ze zmianami dotychczasowego sposobu przeznaczenia i zagospodarowania terenów, jakie zostały zaproponowane w projekcie planu miejscowego.
- W granicach objętych opracowaniem nie występują żadne dobra materialne, które mogłyby ulec zniszczeniu lub uszkodzeniu w wyniku realizacji jej ustaleń.

W części siódmej uznano, że w projekcie planu zaproponowano optymalne rozwiązania zapobiegające i ograniczające negatywne oddziaływanie na środowisko przyrodnicze. Analizowany dokument stanowi ponadto rozwiązanie alternatywne dla rozwiązań przestrzennych, które mogłyby zostać przyjęte dla tego terenu wskutek wydanych decyzji administracyjnych – decyzje o ustaleniu warunków zabudowy.

W ostatniej części prognozy odniesiono się do przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień planu.

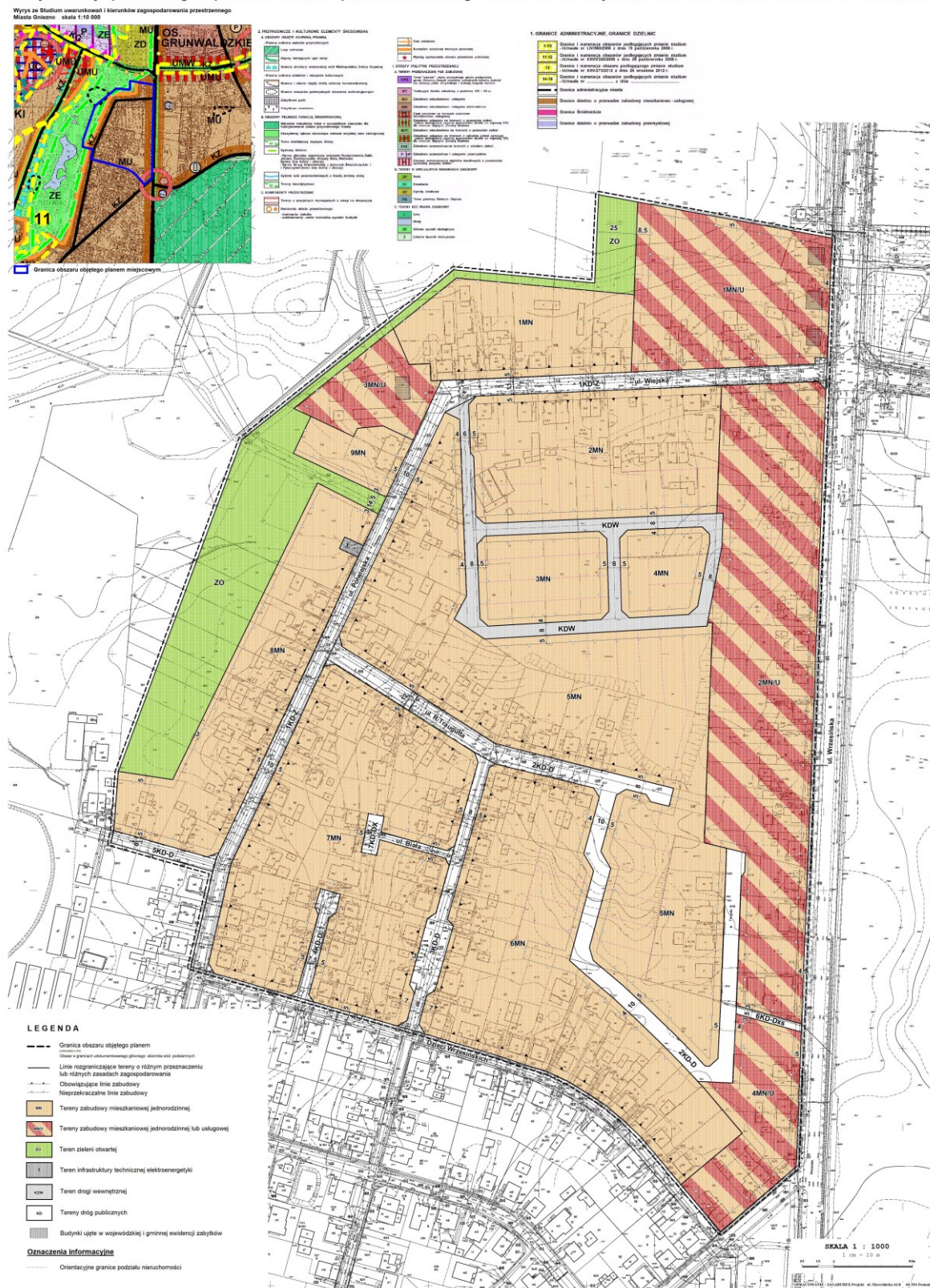
Sporządzenie i uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w rejonie ul. R.TRAUGUTTA w Gnieźnie pozwoli na sformułowanie dla tego obszaru rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych, umożliwiających realizację zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usługowej, wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną i drogową, oraz zachowanie dotychczasowego sposobu zagospodarowania terenów wolnych o zabudowy – wyznaczony teren zieleni otwartej.

Prognoza oddziaływania na środowisko dotycząca projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w rejonie ul. R. TRAUGUTTA w Gnieźnie.

Załącznik nr 1

Rysunek projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w rejonie ul. R. TRAUGUTTA w Gnieźnie.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu w rejonie ul. R. TRAUGUTTA w Gnieźnie

Prognoza oddziaływania na środowisko dotycząca projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu w rejonie ul. R.TRAUGUTTA w Gnieźnie.

Poznań, dnia 3 marca 2019 r.

OŚWIADCZENIE

Ja niżej podpisana Magdalena Drabent oświadczam, że spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a, ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 353, z późn.zm.).

Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

